

KLUUN

‘Ik durf de zwarte kant van mijn karakter te laten zien’

Raymond van de Klundert (aka Kluun, 56) wil laten zien wie hij is, ook al is ie niet perfect. Daar kwam hij achter tijdens een zoektocht naar zichzelf. Alter ego Stijn doet in zijn laatste boek hetzelfde, maar: “Ik ben Stijn niet. Mijn leven is echt veel saaier dan dat van hem. Op alle fronten.” →

Met een grote sporttas over zijn schouder komt hij binnenlopen. Nee, hij komt niet net uit de sportschool gerold, maar bij zijn vriendin Anne vandaan. Ze pendelen heen en weer, legt hij uit, want beiden hebben pubers en die ga je het samenvoegen van twee gezinnen niet aandoen. "We latten totdat de pubers – Anne heeft er twee, ik heb er drie – uit huis zijn. En alle kinderen zijn heel leuk met ons, maar dat wordt toch anders als je 24/7 bij elkaar bent." Hij wijst nog even op die tas en zegt dat de sportschool ook had gekund, daar is hij tegenwoordig ook te vinden. Voetballen leverde blessures op, tennis vond hij niet meer leuk

'ALS JE JE OUDERS VERLIEST EN JE KINDEREN HET HUIS UIT GAAN, GA JE JE AFVRAGEN: WAAR KOM IK EIGENLIJK VANDAAN'

en dus ging hij hardlopen en twee keer in de week met een personal trainer aan de slag. Lachend: "In een sportschool waar allemaal van die brede gasten trainen. En ik." En ja, dat trainen doet hij ook omdat hij ouder wordt en dat het lichaam gaat hangen en uitdijen als je niets doet. En met een nieuwe liefde wil je er ook gewoon op je paasbest uitzien. Hij is dus fit, leeft gezond én doet het op alle vlakken rustiger aan. Afgelopen zomer was hij niet feestend op Ibiza te vinden, maar in Drenthe. En dat had niet eens zozeer met corona te maken, maar met het feit dat hij het wel gehad heeft met het feesteland. En het is in Nederland ook goed toeven.

In je nieuwe boek *Familieopstelling* baant je alter ego Stijn zich nog steeds coke snuivend en echtbrekend door het leven. Hij heeft die innerlijke rust nog niet gevonden.

"Uiteindelijk ontdekt hij ook dat je onrust kunt inruilen voor rust. En dat dat niet suf is, of saai is, maar heel – en nu klink ik ongetwijfeld heel zweverig – helend. Of misschien is verrijkend een beter woord. Vijftigers, ik zie dat bij mezelf maar ook bij vrienden, komen in een fase waarin we onze ouders verliezen en de kinderen het huis uit gaan. Mijn vader is zeven jaar geleden overleden, mijn moeder vorig jaar. Mijn oudste dochter Eva woont niet meer thuis, de jongste twee hebben een eigen leven waar ik steeds minder deel van uitmaak.

een fantastische relatie hadden en ik maar wat liep aan te modderen met vrouwen? Mijn ouders zijn zestig jaar lang, tot aan de dood van mijn vader, verliefd op elkaar geweest, steunden elkaar bij alles en hadden tot op het eind seks. Ik heb nogal wat relaties gehad, ben twee keer getrouwd geweest en heb vaak samengewoond. Zo'n mooie liefde die mijn ouders hadden, legde de lat behoorlijk hoog. Als ik voelde dat een relatie niet ging werken, probeerde ik die nog wel te redden, pakte echt niet meteen mijn spullen. Maar zodra ik voelde: wij gaan elkaar niet gelukkig maken als we zeventig zijn, hield het voor mij op. Ik ben een romantische realist en vond het jammer dat ik zo'n grote liefde als mijn ouders samen hadden, niet had. Ik praatte mezelf aan dat ik dat niet kon krijgen in één relatie. Maar nu ben ik ervan overtuigd dat ik dat wel kan."

Lijk je op je ouders?

"Mijn vader kwam uit een groot gezin en had als middelste enorm de behoefte om gezien te worden. Hij zocht op zijn manier de spotlights op, hij was Prins Carnaval, Sinterklaas, bingo- en quizmaster. Die podiumdrang, dat gezien willen worden, heb ik van hem. Van mijn vader leerde ik dat als je dingen wilt veranderen, je zelf de regie moet nemen. Hij moest op jonge leeftijd werken en studeerde in de avonden om hogerop te komen. Met zijn beperkte mogelijkheden heeft hij het ver geschopt. Hij volgde zijn hart en dat is eigenlijk wat ik ook doe. Mijn moeder kwam uit een getroebleerd gezin, haar vader was een zware drinker. Zij had juist enorme behoefte aan harmonie. Dat heb ik ook, ik houd niet van conflicten. Ik kan wel keihard het conflict aangaan, maar →

Kluun in vogelvlucht

Naam Raymond van de Klundert
Beroep Auteur

Begon als Voordat Kluun ging schrijven, had hij een marketingbureau. Nadat zijn eerste vrouw aan kanker was overleden, verkocht hij zijn bureau en verwerkte zijn ervaringen in een roman die in 2003 uitkwam: *Komt een vrouw bij de dokter*.

Carrière Van zijn eerste boek zijn meer dan een miljoen exemplaren verkocht, in 2009 kwam de verfilming uit. Hij schreef daarna onder meer *Haantjes* en *DJ* en werden zijn columns gebundeld. Zijn nieuwe boek *Familieopstelling* is onlangs uitgekomen.

Privé Heeft een vriendin en uit eerdere relaties heeft hij drie dochters.

'MIJN VADER WAS PRINS CARNAVAL, SINTERKLAAS, BINGO- EN QUIZMASTER. DIE PODIUMDRANG HEB IK VAN HEM'

Dilemma's

Ibiza of Drenthe?

"Nu? Drenthe. Ik was er deze zomer met vrienden en mijn kinderen en we gaan volgend jaar weer."

Ochtend of avond?

"Steeds meer de ochtend. Ik merk dat ik dan ook fitter ben en dat is handig als ik aan het schrijven ben."

Natuur of cultuur?

"Moeilijk... maar dan toch cultuur."

Bier of wijn?

"Wijn."

Boek of e-book?

"Boek."

Lopen of fietsen?

"Lopen. Of nee, doe dan maar hardlopen."

Coke of xtc?

"Xtc, dat is toch meer een love drug."

gedij uiteindelijk het beste bij harmonie. Het is gek dat ze er nu niet meer zijn, het is alsof een deel van je leven van de kaart wordt geveegd. Mijn vader overleed plotseling, hij kreeg een hartaanval terwijl hij aan het puzzelen was, mijn moeder had Alzheimer, zij is eigenlijk langzaam vervaagd."

Vond je het moeilijk om je moeder zo te zien?

"Nee, want ze was eigenlijk altijd tevreden, tot op het laatste moment. Sommige mensen met Alzheimer worden heel onrustig, of krijgen een heel ander karakter, maar mijn moeder was heel rustig. Ze heeft een aantal jaren in een verzorgingshuis gewoond waar ontzettend lieve mensen werkten. Dat was een fijne plek, waar we ook veel hebben gelachen. Dan kwam ik met mijn jongste dochter, Lola, op bezoek en wilde ze memory spelen. 'Dat wordt een latertje,' zeiden we dan tegen elkaar. Ik heb er dus geen slecht gevoel aan overgehouden hoe haar laatste jaren waren."

Je wilde eigenlijk een boek schrijven over jouw familiegeschiedenis, het werd een vervolg op *Komt een vrouw bij de dokter*.

"Ik was zo met mijn familie en waar ik vandaan kom bezig, dat dat de meest logische volgende stap zou zijn; een autobiografische familiechroniek. Maar het lukte me niet om open en eerlijk te schrijven over bestaande personen. Dat lukt wel als ik in de huid van Stijn kruip, dan voel ik me vrij om te schrijven wat ik wil en durf ik dingen uit te vergroten. Ik kan Stijn als een klootzak die alleen maar oog voor zichzelf heeft, van bed naar bed laten hoppen."

Ben je dan niet bang dat mensen denken dat jij Stijn bent, dus dat jij die hoppelende klootzak bent?

"Ik weet dat mensen altijd vergelijken, en *I had my share* om het zo maar te zeggen, maar ik ben Stijn niet. Dat alter ego is niet alleen fijn om dingen aan te kaarten die normaal niet zo snel worden besproken, zoals vreemdgaan, maar ook omdat niemand zit te wachten op het leven van Kluun in boekvorm. Mijn leven is echt veel saaier dan dat van Stijn, op alle fronten."

Maar jij bent wel de man die een businessmodel heeft gemaakt van vreemdgaan.

"Haha! Ja, zo kun je het ook zien. De helft van mijn vrienden heeft weleens buiten de pot gepist, mannen en vrouwen, maar ik was zo slim om er een boek over te schrijven. Weet je wat het vaak is met thema's – en ik zie vreemdgaan niet als hét thema van mijn boeken – als schrijver heb je dat eigenlijk niet eens zo door. Je schrijft gewoon het verhaal dat in je hoofd zit en pas later zie je een rode draad. Het is ook wat mensen oppakken, wat ze willen lezen. Ik schrijf wat andere mensen doen of zouden willen doen, maar waar ze niet over praten."

Hoe komt het dat jij daar dan heel open over bent?

"Omdat ik een hekel heb aan hypocrisie. Ik vind het niet erg om te laten zien dat ik niet perfect ben, of dat ik dingen niet netjes heb aangepakt. Liegen over dat wat je doet is

doodvermoeiend, daar heb ik helemaal geen zin meer in. Ik doe dan ook geen dingen die ik niet tegen mijn vrienden of vriendin durft te vertellen. Dat is overigens niet altijd zo geweest, daarin ben ik veranderd. Ik heb ook tijden gehad dat ik dacht: niemand heeft iets te maken met wat ik doe. Maar tijdens die zoektocht naar mezelf leerde ik dat je ook het pad van jezelf kunt bewandelen. Dat klinkt heel spiritueel misschien, maar ik bedoel dat je een keuze hebt. Neem je het linker- of het rechterpad? Ik koos ervoor om te laten zien wie ik ben. En dat is overigens iets anders dan doen wat mensen van je verwachten, want dat doe ik absoluut niet. Ik durf de zwarte kant van mijn karakter te laten zien, ook in mijn boeken. Als ik schrijf over vreemdgaan terwijl je partner ernstig ziek is, dan roepen mensen: 'Foei!' maar ondertussen denken ze: wat zou ik hebben gedaan?"

Lezen jouw dochters je boeken?

"Ik heb een aantal voorleessessies gedaan bij ons thuis, heel klein en coronaproof, en Roos, mijn middelste dochter, heeft geholpen. Zij zorgde dat iedereen koffie had. Ze heeft veel verhalen voorbij horen komen en nu is ze nieuwsgierig naar het boek. Eva, mijn oudste, leest het nu, geen idee of ze het uit gaat lezen. En Lola is geen grote fan van lezen, die heeft andere dingen op haar to-do-lijstje staan, laten we maar zeggen." →

'IK KAN STIJN ALS EEN KLOOTZAK DIE ALLEEN OOG VOOR ZICHZELF HEEFT, VAN BED NAAR BED LATEN HOPPEN'

Voor Eva liggen jouw boeken misschien ook wat gevoeliger, het gaat immers over haar moeder.

“Komt een vrouw bij de dokter heeft ze nooit gelezen, dat komt te dichtbij. Ze zegt dat ze weet hoe het zit, hoe gek ik op haar moeder was, hoe Judith erin stond, en dat is voor haar genoeg. Ze hoeft het niet tot in detail te lezen. En dat snap ik heel goed.”

Heb je uiteindelijk kunnen uitvogelen waar dat vreemdgaan vandaan kwam?

“Ik was een stik onzekere puber. Ik had een bril en puisten. In de derde klas van de middelbare school, ik was vijftien, kreeg ik voor het eerst een vriendinnetje en daar was ik

dat een bepaalde aantrekkingskracht had op vrouwen. Vrouwen willen troosten.

En als je bekend bent, ben je voor veel vrouwen interessant. In die periode werd die drang om te veroveren daardoor ook wel bij mij vergroot. Dat is er nu gelukkig wel afgegaan.”

Ben je trouw aan jezelf?

“Daar had ik het laatst met de dochter van een vriendin over. Zij was ervan overtuigd dat je best bij iemand kunt blijven als je niet heel veel van diegene houdt. Maar dat werkt natuurlijk niet zo. Je moet eerst van

Dacht Anne in het begin niet: deze man moet ik op afstand houden?

“Ongetwijfeld. Ik ken haar omdat ik een coaching opleiding volgde en bij haar in de klas kwam. Ze is psycholoog en gaf ons les. Jaren later belde ze me omdat ze een boek had geschreven en ze informatie wilde over uitgevers. We spraken een paar keer af en dat werd leuker en steeds minder zakelijker. Het was voor haar niet moeilijk om door al die vooroordelen heen te kijken, maar mensen om haar heen zeiden in het begin wel: ‘Kluun? Is dat wel zo slim?’ Ze vroeg ook of ik voor een open relatie was. Maar dat wil ik dus helemaal niet. Juist niet. Ik heb toch nog steeds die relatie van mijn ouders voor ogen: dat je het heel fijn samen hebt en dat je niemand anders nodig hebt.’

Moet zij zich nu nog steeds verdedigen als ze zegt dat jij haar vriend bent?

“We zijn nu anderhalf jaar samen, dus dat is allemaal allang naar de achtergrond verdwenen. In het begin moest ze het weleens uitleggen, maar haar vrienden zagen al snel dat al die vooroordelen niet kloppen. En Anne kon daar ook goed mee omgaan, die staat behoorlijk stevig in haar schoenen. Ze lijkt veel op Judith, ze is heel positief, heel eerlijk, heel *straight*. En zij krijgt nu mijn beste versie; de man die ik nu ben. Die vind ik leuker dan de man die ik dertig jaar geleden was.”

Jij hebt waarschijnlijk ook haar beste versie gekregen.

“Dat zegt Anne ook altijd, dat ze nu op haar leukst is. Dat is misschien wel het voordeel als je na dat hele uitvogelen en zoeken naar jezelf weer verliefd wordt. Diegene krijgt jouw meest uitgebalanceerde versie.” ■

Familieopstelling, € 22,99
lebowskipublishers.nl

‘IK VIND HET NIET ERG OM TE LATEN ZIEN DAT IK NIET PERFECT BEN, OF DAT IK DINGEN NIET NETJES HEB AANGEPAKT’

heel verbaasd over. Ik heb al lang geen bril meer en die puisten zijn weg, maar er waren tijden dat ik me gewoon niet kon voorstellen dat iemand mij leuk vond. Ik zag mezelf jarenlang nog als dat verlegen, puisterige jongetje. Vrouwen zijn daarna in mijn leven nooit een schaars goed geweest, maar ik denk dat de verbazing en dus de scoringsdrang van dat pubertje van toen kwamen.”

De verbazing van ‘zij is geïnteresseerd in mij’?

“Ja. Terwijl je zou denken dat dat misschien zou afvlakken als je volwassen bent. Toen mijn eerste vrouw Judith overleed, en dat klinkt heel stom misschien, merkte ik dat

jezelf houden en dan kun je van een ander houden. Het is een beetje zoals in het vliegtuig; je moet eerst bij jezelf dat zuurstofmasker opzetten en dan pas bij een ander. Ik ben in de kern ook een trouw persoon, wat gek klinkt voor iemand die niet altijd monogaam is geweest. Maar ik ben trouw in de zin als het gaat om in een relatie kijken of het toch kan werken. Soms ga ik daar zelfs te lang mee door. Zoals ik al eerder zei, ik ben niet iemand die zomaar weggaat. Ik denk ook dat als je het mijn vrienden zou vragen, zij mij ook een trouw persoon vinden. De meesten ken ik al heel lang. Als je eenmaal in mijn cirkel zit, ga ik voor je door het vuur.”

‘IK WAS EEN STIK ONZEKERE PUBER. IK HAD EEN BRIL EN PUISTEN EN KON ME NIET VOORSTELLEN DAT IEMAND MIJ LEUK VOND’